

THIÊN THỨ 25: CHỦ KHÁCH ĐỐI ĐÃI NHAU (Phụ bốn nghi pháp)

Sa-môn Thích lữ là khách ba cõi, hướng gì là quán trọ tương đối còn ở đây, cho nên trong luật chỉ ra chủ khách đối đãi nhau gặp tạp hạnh, v.v... Chính là trong phần thứ tư, ban đầu cách vào chùa. Luật Tứ Phần nói: Tỳ-kheo khách muốn vào chùa, nên biết Phật, pháp, hoặc Thượng toạ, v.v... Đến cửa giữa nên mở, nếu không thể từ từ gõ cửa, thì đi nhiều tháp bên phải, trước rửa chân trái, sau rửa chân phải. Mang giày dép, Tỳ-kheo cứ trụ nghe khách đến ra ngoài đón rước, nắm y bát xếp đặt nhà ở ẩm áp để khách kinh hành, cung cấp đồ đựng nước, v.v... hai là hỏi người chủ nhận phòng, v.v...

Luật chép: Hỏi Tỳ-kheo cứ trụ, tôi chừng ấy tuổi có phân phòng chăng?

Đáp: Nếu nói có thì nên hỏi, có người ở không? Nếu không có người ở thì nên hỏi có ngọa cụ, hoặc được lợi dưỡng hoặc khí vật, hoặc phòng nhà, y phục v.v... Có nên lấy, đến phòng được mở cửa rồi xếp giường mền v.v... quét đất sạch, nếu được kim, chỉ, dao cho đến một viên thuốc, nên nêu lên có chủ biết nên cho. Trị như vậy từ trong nhà rồi trở lại ngọa cụ bên trong trở về chỗ tháp Phật, tháp Thánh Văn, thứ nhất phòng Thượng toạ cho đến phòng thứ tư Thượng toạ v.v... Mỗi nơi hỏi riêng. Nếu không hỏi người chủ mỗi nơi bày ra nói, cho đến nói rằng; đây là đồ hỉ nhỏ, đồ tiểu tiện v.v... Luật Ngũ Phần chép: tru xứ hẹp không biết nhau, cho phép đồng giường ngồi, không được ngủ.

Ba là tưởng biết kính nghi, luật Tứ Phần chép: khách tăng nhận phòng rồi, hỏi người chủ rồi, nên trước lễ tháp Phật, kế lễ Thượng toạ thứ nhất, cho đến Thượng toạ thứ tư. Nên vén y bày vai phải cởi bỏ giày dép, quỳ gối sát đất, xoa hai chân nói như vậy: con xin lễ Đại đức, nếu bốn bậc thượng toạ trong phòng suy nghĩ, nên tùy theo bậc lần lượt lễ phòng, người chủ mỗi mỗi bày cho biết. Luật Thập Tụng chép: nếu lúc Thượng toạ thấy nên lễ, khó thấy xa thì nên dừng.

Bốn là hỏi pháp thọ lợi, vì sao tăng thọ thực khác nhau, đàn-việt thỉnh chúng tăng tiểu thực, đại thực, chỗ nào là chỗ ác, chỗ nào là người tốt, chỗ nào là người xấu. Tỳ-kheo cứ trụ nên nói cho khách tất cả nhà của tăng chế hạn, nếu khách bạn đã đi, thì không được nói cho biết, nói rằng không kịp bạn nên nói, có thể nhỏ ngưng càng nên có bạn thân, người có việc gấp phải đi, nên cung cấp cho lương thực, gửi gắm làm bạn. Luật tam Thiên nói rằng: Tỳ-kheo mới đến có thể cho mười việc:

1. Nên tránh cho phòng
2. Nên cung cấp đồ cần dùng
3. Sớm tối hỏi thăm
4. Lời nói theo thói quen
5. Nên dạy tránh điều trái
6. Nói thỉnh đến chỗ
7. Nói vâng theo lời tăng dạy
8. Nên nói việc Tỳ-kheo tên... Có thể ăn
9. Chỉ bày quan huyện cấm kỵ
10. Nói nơi chốn có cướp bóc.

Hai là nói về bốn nghi pháp hễ thành tựu điều lành thì có nguyên do, bằng giáo tướng mà tâm phát, tối tâm là nhân, hiển sáng là quả, nhờ vào hình dáng, nghi thức mà lập tông, chính là dựa vào lời nói Thân tử đều nêu xưa, truyền pháp khuôn phép cũng đề ra phương sách nên kể thặng một, đưa đến dẫn riêng các pháp v.v... Luật Ngũ Phần chép: nếu bốn oai nghi không đúng như pháp. Chẳng phải đối với đời mà làm Đại Minh, luật Tăng-kỳ chép: nếu lúc thực hành xem bằng, lúc xa hợp thân khác. Trung A-hàm chép: Phật bảo Tỳ-kheo nương theo cách của vua đi săn, nếu bình thảo đắp y, trì bát vào thôn khát thực, khéo hộ trì thân, nhiếp giữ các căn, khát thực xong y bát thu lại, rửa tay chân, vắt toạ cụ lên vai, đến chỗ không phải việc hoặc kinh hành ngồi thiền, lại vào đầu hôm kinh hành ngồi thiền, tịnh tâm trung chương rồi, vào lúc nửa đêm nhập thất, muốn nằm thì trải ưu-đa-la bốn lớp trên giường. Gấp tăng-già-lê làm gối, nghiêng hông bên phải mà nằm, nên đầu mặt hướng về chỗ tượng Phật, ý là tưởng tượng sáng, gần sáng nhanh chóng dậy như pháp đầu hôm. Luật Tăng-kỳ chép: đầu hướng về y Ca-sa và Hòa-thượng, trưởng lão Tỳ-kheo, đầu đêm tư duy tự nghiệp, gối tay bên phải, thông thả tay trái, thuận theo trên thân, không xả niệm tuệ tư duy khởi tướng, còn lại như trên. Luật Thập Tụng chép: lúc có đèn sáng không được nằm. Kinh Tỳ-ni Mẫu chép: lúc Tỳ-kheo muốn đi trước phải phải quét dọn trong phòng, y phục giường mền, sắp đặt đúng pháp, ở trong tùy nhau, lúc đó bạch với Hòa-thượng, A-xà-lê, nếu quá mười hạ có pháp sự thì sẽ có lợi ích. Tuy thầy không cho phép, tự đi không có lỗi, lúc ra ngoài chùa, hướng về chỗ đi, mới nên suy lường đi với bạn có giống chánh kiến hay chẳng? Bị bệnh có lo lắng cho nhau không? Như tâm con đã làm không? Có thuộc về oai nghi người thường hay không, có biếng nhác không? Vì lợi ích làm suy giảm, nếu nhất định người tốt cùng đi, lại hỏi đồng bạn, các thầy y bát cho đến tất cả vật tự mình

không được quên, không cùng lại răn dạy thành thật, nay sẽ cùng đi, các ông lúc nói ít lời nhiếp giữ các căn, giữa đường nơi nào cũng thấy, đều khiến cho vui vẻ phát tâm tốt. Các vị hạ tọa đều chấp tay quỳ đối đáp: như lời dạy vui mừng vâng làm, nếu có lúc nghĩ ngơi, Thượng toạ nên nhìn khắp, không để cho rơi vật. Hạ toạ thường ở trước, thượng toạ ở sau nói cho các hạ toạ, đều tự nhiếp tâm chớ để cho tán loạn. Hạ toạ bị bệnh, Thượng toạ nên nói pháp cho nghe khiến cho thiện tâm tương tục. Có tai nạn không được bỏ đi, dùng hết sức mình khiến cho được thoát khỏi, cho đến tự mình không có khả năng thì nên trước cửa Tỳ-kheo, đại thần, quốc vương mà quận huyện đàn-việt xem trọng, lo liệu khiến cho được giải thoát, chớ để cho chịu khổ. Luật Tăng-kỳ chép: lúc đi, trước đặt gót chân, sau đặt ngón chân, ở giữa đường đi muốn ngủ, sai tân Tỳ-kheo trước tìm chỗ ngủ, xin thức ăn trước ăn sau, nên bạch phi thời vào xóm được rồi trở lại báo cho biết, nên xoay vần nhau vào bạch. Trí Luận chép: ra vào đến đi khoan thai nhất tâm, cất chân lên nhìn đất dưới chân mà đi, là tránh được loạn tâm, vì ủng hộ chúng sinh, là tướng bất thoái Bồ-tát. Luật Tăng-kỳ chép: không được ngồi như lạc đà ngồi. Nếu mệt mỏi nên thông thả bước từng bước, nằm ngửa là tu-la, nằm sấp là ngạ quỷ, nằm nghiêng bên trái như người tham dục, đều như pháp nêu ra trong quyển 35.

Kinh Tăng Nhất A-hàm chép: nay cho phép Tỳ-kheo trước dùng tay vin vào ghế, sau ngồi đây dạy dỗ.

Luật Thập Tụng chép: không bệnh không được nằm ban ngày, nếu ưa ngủ nên đứng dạy đi kinh hành.

Luật Thiện Kiến chép: lúc muốn ngủ, trước đối với sáu niệm, niệm liên tục, toạ pháp có hai: một là quỳ thẳng tức là hai đầu gối và hai ngón chân sát đất, hai quỳ xen nhau, gần đầu gối phải sát đất (đều có chỗ lợp).

Bộ Tam Thiên chép: không được ở trước Thượng toạ ngồi xỏm, ngồi xỏm có năm pháp:

1. Chân không giao nhau
2. Hai chân không được dựng lên
3. Không được rời chân, hai bàn tay động phần cuối hai chân
4. Không được chống một chân, bày một chân
5. Không được ngồi trên

Năm việc đúng như cách ngồi:

1. Không được dựa vào tường vách
2. Không được tay chống trước

3. Không được dựa khuỷu tay vào giường
4. Không được hai tay ôm đầu
5. Không được dùng tay chống gò má

Kinh Tỳ-ni Mẫu chép: sao gọi là ngôi? Chúng tăng nhóm hợp, chỉnh tề dung nghi y phục, ngôi kiết già, nghi thức đáng chiêm ngưỡng. Lại như người ngồi thiền, thường là thân không dao động, người ngắm không nhàm chán, người phần nhiều đầu gối hẹp, gặp Thượng toạ cũng như vậy, không nên rộng rãi buông lung.

Bộ Tam Thiên chép: không ngồi chung với ba thầy.

Luật Thập Tụng chép: Lúc nghe pháp Thượng toạ đến không nên đứng dậy. Hạ toạ đứng dậy phạm đột-cát-la. Nếu Hòa-thượng, A-xà-lê vì cung kính nên tự đứng dậy, người khác không tự đứng dậy phạm đột-cát-la, cho đến nghe pháp không được ngồi chung với Sa-di trên giường.

Bộ Tam Thiên chép: muốn lên giường có bảy cách:

1. Nên ngồi từ từ.
2. Không được thót lên giường.
3. Không được làm cho giường phát ra tiếng.
4. Không được giữ mạnh phát ra tiếng.
5. Không được thổi lớn, tiếng than thở lớn gấp, suy nghĩ việc đời.
6. Không được nằm chung với đàn chó.
7. Lúc dậy điều tiết, tâm khởi lên bất định, nên tự trách mình.

Lại nghe tiếng kiền-chuỳ, liền nên đắp ca-sa ra cửa đúng như pháp, hai là đối với ở ngoài giảng đường sửa Y ngay ngắn cõi mũ, ba là có tượng Phật đầu mặt làm lễ lui về lễ tăng, bốn là nên tuy theo lần lượt hướng về Thượng toạ, nên để sót chỗ cửa Thượng toạ, năm là tùy theo cách ngôi của Thượng toạ hoặc ngôi chòm hóm.

Luật Thiện Kiến chép: Ngủ phải dậy sớm, tắm gội xong ngủ nghỉ đầu tóc liền dậy. Như xem trăng, sao, ánh sáng, ảnh làm giới hạn.

Bộ Tam Thiện chép: nằm trên đầu hướng về Phật, hai là không nằm ngấm Phật, ba là không được cả hai chân duỗi ra, bốn là nằm không được ngó mặt vào vách tường, lại không nằm sắp, năm là không được dựng đầu đối lên, phải lấy tay bắt vào hai chân dính với hai đầu gối.

Kinh Tỳ-ni Mẫu chép: Tỳ-kheo tham đắm ngủ nghỉ, phước bỏ chánh nghiệp, không còn hành đạo, kim cương lực sĩ quả trách.

Phật nói: người ăn cơm tín thì không nên biếng nhác, hai thời trong đêm nên ngồi thiền, tụng kinh, kinh hành, trong một thời để tự

tiêu nghiệp, đó gọi là cách nằm.

Luật Tăng-kỳ chép: nằm như cách nằm của sư tử đầu đàn (như trước đã nói) không được ngủ đến mặt trời mọc, lúc gần sáng phải dậy, ngồi ngay ngắn tư duy nghiệp của mình.

